

[Ebba Strange]

ne om særlige tavshedsforskrifter. Det mener vi ikke, fordi vi mener, at de oplysninger, man sidder med f. eks. i den sociale sektor, er lige så følsomme og lige så afgørende for den enkelte som de oplysninger, man sidder med i et lægeregister f. eks., som jo er omfattet af de særlige tavshedsforskrifter. Der er altså nogle problemer dér, som vi ikke synes er løst med det foreliggende lovforslag, heller ikke med de ændringsforslag, justitsministeren har stillet.

Vi synes heller ikke, spørgsmålet om CPR-nummerets anvendelse i forbindelse med statistik er løst i dette lovforslag. Vi er overbevist om, at statistik kan laves uden CPR-numre. Vi har selvfølgelig været glade for, at justitsministeren er kommet med det ændringsforslag, han er kommet med, men vi er altså ikke tilfredse med den udformning, det har fået. Vi ved, man kan lave statistik uden personnumre. Vi er tilhængere af, at der bliver lavet en god socialstatistik i Danmark, men vi mener, at den kan laves – vi ved, at den kan laves – uden anvendelse af personidentificerbare numre.

Vi er heller ikke tilfredse med den løsning, der er kommet på problemet om egenaccessen, som vi jo også har drøftet meget. Vi mener, det er helt afgørende, at en registreret har ret til at få at vide, lige så snart hun bliver registreret, hvad hun er registreret for, og at hun jævnlige kan få udskrifter af registreringerne. Vi er altså ikke tilfredse med, at vi vedtager en lov, der siger, at registertilsynet kan bestemme for hvert enkelt register, at sådan og sådan skal det være. Vi mener, det burde have været lovfæstet, at i de og de registre skal disse regler være gældende.

Vi vil selvfølgelig også med interesse læse den beretning, der skal komme til folketinget fra registertilsynet hvert år, men vi mener altså, det havde været lovgivningsmagts pligt at lave disse ting og ikke blot overlade det til registertilsynet, også selv om det skulle have taget et års tid eller to mere; vi havde nok kunnet levet med de regler, der allerede i dag gælder på området.

Vi mener også, det er helt urimeligt, at oplysninger kan videregives fra det offentlige til private, uden at det går igennem den registrerede selv. Vi mener altså, at det er den registrerede selv, der må tage ansvaret for, at oplysninger videregives fra det offentlige til

private, at det offentlige ikke kan foretage den dirigering.

Vi har stillet et ændringsforslag, hvorefter også efterretningstjenesternes registrering skal være omfattet af den foreliggende lovgivning, og det håber vi naturligvis meget at folketinget vil vedtage i dag.

Endelig har vi drøftet de ændringsforslag, som vi ikke er medforlagsstillere til, som det radikale venstre har udformet, og som er stillet af det radikale venstre og DKP, nemlig de ændringsforslag, som drejer sig om data-rådet. Vi er blevet enige om i socialistisk folkepartis folketingsgruppe at tilslutte os tanker om et dataråd. Vi kan naturligvis ikke i dag sidde og sige, hvor værdifuldt et organ det vil blive, men vi mener i hvert fald, at hele den kolossale udvikling, der sker på dataområdet, er det vigtigt at følge med i, og det er muligt, at man gennem de ændringsforslag, der er stillet her, har fundet en rigtig model. Vi vil i hvert fald støtte den; og så vil det vise sig, hvis den bliver vedtaget, om modellen er rigtig.

Som sagt har vores overvejelser gået i retning af, om dette forslag vil styrke retsgarantien for de enkelte borgere i forhold til det offentlige. Vi tror, det vil gøre det, hvis vores ændringsforslag bliver vedtaget, men vi tror ikke, det vil gøre det, hvis alle vores ændringsforslag bliver forkastet. Hvis det sker, vil vi stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg lige til spørgsmålet om at nære mistro og være kritisk over for systemet sige: hvad er egentlig formålet med den lovgivning, vi behandler her? Var det egentlig ikke at sikre mod misbrug af offentlige registre? Var det ikke at give den enkelte en vis tryghed? Det er vor opfattelse, at det lovforslag, der ligger her – også med de ændringsforslag, som er stillet fra regeringens side, med undtagelse af et enkelt – ikke giver den tryghed. Det skaber en falsk tryghed.

Det er allerede nævnt, at forsvarrets og politiets efterretningsvæsen ikke er med under denne lovgivning. Jeg synes netop, erfaringerne fra disse registreringer, som finder sted, viser, hvor farligt det kan være, hvis man kan henvise til et eller andet kontrolorgan, som ikke er noget værd. Vi har jo gen-